

Ὁ θίασος Κυβέλης στὸν «Ἀπόλλωνα» ἄρχισε τὶς παραστάσεις του μὲ τὸ «Μελτεμάκι», νέο ἔργο τοῦ κ. Παντελῆ Χόρν. Γιὰ τὸ «Μελτεμάκι» ἔγινε λόγος στὸ προηγούμενο φύλλο τῶν «Ἑλληνικῶν Γραμμάτων». Θὰ ἤθελα μόνο νὰ σημειώσω ὅτι κάθε νέο ἑλληνικό ἔργο μὲ κάποια ἀξία,—μικρὴ ἢ μεγάλη ἀδιάφορο,—βοηθεῖ πάντα σὲ μιὰ καλὴ θεατρικὴ κίνηση. Καὶ τὸ «Μελτεμάκι», ἂν καὶ ἔργο μὲ προτερήματα καθαρῶς θεατρικά, δηλαδὴ ἔξω τετρικά, ἔχει μιὰ ἀξία.

Καὶ ὁ θίασος Κυβέλης μένει μὲ τὸ «Μελτεμάκι» στὸ ἐνεργητικὸ του. Ἀλλὰ ὁ θίασος Κοτοπούλη; Κάθε θίασος ἔχει ὀρισμένες ὑποχρεώσεις. Ὁ θίασος ὅμως ποὺ διαθέτει τὴν καλύτερη δραματικὴ ἠθοποιὸ τοῦ τόπου ἔχει εὐθύνες περισσότερες καὶ βαρύτερες. Ἡ κυρία Κοτοπούλη πρὶν ἀπὸ τὴν παράσταση τῆς «Ἐκάβης», σὲ συνεντεύξεις τῆς ἐδήλωσε ὅτι θὰ ἀφοσιωθεῖ στὸ κλασικὸ θέατρο. Ἡ ἀφοσίωση αὐτὴ θὰ ἦταν ὑπερβολικὴ, ἴσως μάλιστα καὶ βλαβερή, ὅταν σκεφθοῦμε ὅτι στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἄγνωστα ἀναρίθμητα νεώτερα ἔργα, ἔργα τέχνης γνήσιας. Ἄς εἶναι ὅμως. Οἱ ἐνθουσιασμοὶ ἔχουν καὶ τὶς ὑπερβολές τους. Ποῦ κατέληξαν ὅμως οἱ ἐνθουσιασμοὶ αὐτοί; Στὴ «Δεύτερη Ζωὴ» τοῦ Μπερνάουερ καὶ στὴ «Δίδα Φλιούτ» τοῦ Βερνέϊγ. Ντροπὴ! Ἄν ἡ «Δεύτερη Ζωὴ» εἶναι ἔργο ποὺ θέλει νὰ προκαλέσει τὴ χοντρὴ συγκίνηση, ἡ «Δίδα Φλιούτ» μὲ τὶς φινέτσες, τὸν ἔξυπνο διάλογο καὶ τὸ εὐχάριστο σύνολο δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ μποροῦν νὰ ἀπασχολοῦν μιὰ τραγωδὸ σὲ κλειστὸ θέατρο καὶ σὲ χειμωνιάτικη περίοδο. Εἶπαμε ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ δημιουργηθεῖ χειμωνιάτικη θεατρικὴ περίοδος. Ἄν ὅμως τὰ ἔργα τῆς περιόδου αὐτῆς δὲν πρόκειται νὰ διαφέρουν ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ ἔπαιζαν ὡς τώρα οἱ θίασοί μας τὸ καλοκαίρι, καλύτερα νὰ λείψει. Ἡ διαφθορὰ τοῦ γούστου τοῦ κοινοῦ ἄς γίνεταὶ τοῦλάχιστον τὸ καλοκαίρι μονάχα.